

SMART

Nr. 1
Ianuarie - Martie
2022

Revistă de cultură editată de Biblioteca Județeană "I.A. Bassarabescu" Giurgiu
în parteneriat cu ANBPR filiala Giurgiu



Petre Ghelmez

2 martie 1932

9 martie 2001

Gogoșari, jud. Giurgiu

SMART

SUMAR

- Dezbateri culturale la bibliotecă pentru a marca Ziua Mondială a scriitorilor - 3 martie 2022 pag. 1
- 2022 - Anul European al Tineretului Debut literar - Calciu Georgiana Mariana pag. 4
- Dublă lansare de carte, Autor Doru Viorel Ursu - avocat și politician pag. 7
- Biblioteca Deichman Bjørvika din Oslo - Norvegia pag. 8
- „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor; Tradiții, obiceiuri, atracții turistice” - Concurs de poezie, eseu, povestire pag.10
- Aniversarea Bibliotecii Județene ”I.A. Bassarabescu” Giurgiu - eveniment festiv și cultural pag. 12
- Raftul Românesc de Carte de la Roma, Italia pag. 18
- Biblioteca Vasile Militaru - comuna Vărăști pag. 20
- Chipul de neuitat al unui om adevărat: Petre Ghelmez pag. 26
- ”Noi facem povești” pag. 30
- ”Prietenie... pe o... sfoară... virtuală” pag. 32

SMART -

revistă trimestrială
editată de Biblioteca Județeană
”I.A. Bassarabescu” Giurgiu
în parteneriat cu
ANBPR filiala Giurgiu
Anul I, nr. 1
ianuarie - martie 2022

Colectiv redacțional

Manager
Bardan Daniela

Redactor șef
Nedelca Mihai

Tehnoredactare computerizată:

Miu Natalia
Coman Andreea
Ion Elena
Drăgănuță Mihaela
Nedelcu Cristina
Dumitrică Marilena
Pătruț Otilia

Dezbateri culturale

la bibliotecă pentru a marca

ZIUA MONDIALĂ A SCRITORILOR

3 martie 2022

**Bardan Daniela, manager
Biblioteca Județeană
„I.A. Bassarabescu”
Giurgiu**

Ne întâlnim astăzi, la bibliotecă pentru a marca ZIUA MONDIALĂ A SCRITORILOR, o zi care celebrează arta scrisului, o zi în care sunt sărbătoriți poezii, dramaturgii, eseistii, editorii sau romancierii, toți cei care scriu creativ, se străduiesc să înțeleagă viața și cred în libertatea cuvântului. Este un eveniment global și este organizat de Centrele PEN din cele 130 de țări afiliate la Organizația Internațională a Scriitorilor. Sunt alături de noi doi scriitori giurgiuveni importanți, prieteni ai bibliotecii, implicați în numeroase proiecte pe care le derulează biblioteca. Este vorba despre domnul profesor Emil Talianu, cel care este și membru în Consiliul Științific al bibliotecii, președinte al



Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România, Filiala din Giurgiu, care poartă numele „Dan Mucenic”; de asemenea, Ruxandra Tudor, voluntar al bibliotecii și scriitor din tânăra generație, care, sperăm ca, prin creațiile sale, să bucure giurgiuvenii și cititorii pe care îi va avea nu numai în Giurgiu, ci și la nivel național și internațional,

multe decenii de acum înainte.

Este pentru noi o bucurie acest moment și aș vrea să-i ascultăm pe rând și îi invit să intervină, spunându-ne ce sentimente le trezește acest eveniment, organizat în legătură cu această importantă sărbătoare - ZIUA MONDIALĂ A SCRITORILOR.

Eu, dacă mă gândesc doar



la faptul că domnul profesor Talianu este și cel mai important eminescolog pe care îl are Giurgiu, l-aș provoca cu o întrebare: *Domnule profesor, dacă astăzi Eminescu ar fi printre noi, ce părere ar avea el despre evenimentele care se petrec aproape de granița noastră, în Ucraina – un război ce riscă să producă o „nouă cortină de fier” între Rusia și Occident, dar și să ducă la fragmentarea teritorială a Ucrainei?* Vă adresez această întrebare pentru că nu este un subiect mai important în aceste zile decât reacțiile de

solidaritate, mesajele pacifiste și opoziția fermă împotriva războiului ale scriitorilor din întreaga lume...

Emil Talianu: Da, o întrebare destul de dificilă, mai ales că Eminescu a iubit Giurgiu, a venit de foarte multe ori în această așezare de la mal de Dunăre. Bănuiesc că, citind articolele care au apărut de-a lungul timpului, publicate în ziarul „Timpul”, nu vedea cu ochi buni această confruntare dintre popoare. Războiul nu i-a plăcut, deși a fost contemporan cu războiul din

1877, el nu a relatat prea mult despre acest eveniment, această confruntare dintre oameni. Într-adevăr, el iubea ființa umană, iubea natura, iubea tot ce-l înconjură și nu cred că ar fi acceptat această provocare care se întâmplă în vecinătatea granițelor noastre. Fiindcă aminteam faptul că Eminescu a fost de mai multe ori la Giurgiu, aș marca și faptul, mai ales că suntem în această frumoasă zi de sărbătorire a SCRITORULUI, faptul că Eminescu a iubit Giurgiu și se împlinesc în acest an 155 de ani de când adolescentul Eminescu a fost la Giurgiu.

Daniela Bardan: Domnule profesor, vă rog să-mi permiteți să vă citez din ziarul „Timpul” din 13 februarie 1882, ce spunea atunci Eminescu: „Greșelele în politică sunt crime; căci în urma lor suferă milioane de oameni nevinovați, se-mpiedică dezvoltarea unei țări întregi și se-mpiedică, pentru zeci de ani înainte, viitorul ei.”

Emil Talianu: Iată ce vorbe înțelepte, pline de miez și mereu actuale, ca toate scrierile din ziar ale lui Eminescu. Cine mai bănuia că acum, în anul 2022, vom mai avea asemenea confruntare și mai ales bătrânul nostru continent european?

Daniela Bardan: În continuare, avem mare nădejde că și în aceste condiții dificile, totuși, rolul scriitorului este major în societatea actuală și ne bazăm pe mesajele pe care le pot transmite scriitorii, pentru mesajele lor de pace, cu nădejde în a schimba cursul evenimentelor.

Ruxandra Tudor: Cred că ar trebui, în această zi, să îi sărbătorim și pe cititori, pentru că ei sunt cei care ne duc munca mai departe, noi, ca scriitori, putem doar să immortalizăm anumite sentimente și anumite emoții în ceea ce scriem. Dar ei, cititorii, reușesc cumva să le găsească și să le transmită

mai departe, cel puțin în poezie mie mereu mi s-a părut așa, nu pui pur și simplu o poveste pe tavă, pui o emoție, nimeni nu știe povestea ta personală, ei găsesc emoția și reușesc cumva să le atribuie vieții lor proprii și, cumva, chiar dacă suntem diferiți, ne dăm seama că simțim la fel, simțim aceleași lucruri și, de ziua scriitorilor, mă gândesc într-un fel și la scriitori din trecut, scriitori consacrați care totuși sunt la baza literaturii din ziua de azi și, cu voia noastră sau fără voia noastră, ne-am inspirat din operele lor și mă gândesc și la scriitorii contemporani și mă bucură să văd cât de mult experimentează și cât de mult variază în teme și stiluri în vremurile noastre.

Legat de situația actuală, cred că este foarte important să ne gândim la rolul scriitorului, pentru că noi, scriitorii, facem mai mult decât să creăm o lume imaginară undeva, dăm uneori, când obosim, de lumea reală, cred că rolul nostru este să portretizăm realitatea, să transmitem mesajul, să ne folosim de puterea cuvântului, care este foarte importantă și, prin ceea ce scriem, să îi mobilizăm și pe alții să meargă în aceeași direcție cu noi și de aceea cred că este foarte important să scriem și să vorbim despre pace și să transmitem mesajul acesta mai departe.

Otilia Pătruț, șef serviciu Relații cu Publicul Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu: Doresc să menționez faptul că scriitorii aici de față - și domnul prof. Emil Talianu și Andreea Ruxandra Tudor - au cărți publicate în colecția „Biblioteca Giurgiuveană”. Este vorba despre volumele „Niculae Cantonieru, scriitor militar”, „Studii și consemnări” și „Călugărenii, un ziar al tuturor vlășcenilor”, care-l au ca autor pe domnul prof. Emil Talianu și despre volumul „Ploaie și La vie en rose”, semnat de Ruxandra Tudor. Aș mai adăuga faptul că, în contextul în care anul 2022 a fost declarat de către Consiliul și Parlamentul European drept Anul European al Tineretului, biblioteca va derula o serie de activități dedicate tinerilor.

Daniela Bardan: Anul acesta sărbătorim „Anul European al Tineretului” și dorim să marcăm acest eveniment oferind tinerilor talentați șansa publicării unor volume în Colecția „Biblioteca Giurgiuveană”, o colecție care după cum dumneavoastră știți, acum poate fi lecturată și în format electronic, accesând site-ul bibliotecii județene „I.A. Bassarabescu”. Sperăm să descoperim, să încurajăm și să promovăm astfel noi voci literare giurgiuvene.

Anul European al Tineretului 2022

- DEBUT LITERAR -

CALCIU GEORGIANA MARIANA

Elevă în clasa a XI-a la liceul „Udriște-Năsturel”, județul Giurgiu, în vârstă de 17 ani și cu un bogat bagaj de cunoștințe în latura artistică. Pentru ea, scrierile, atât lirice, cât și epice, o ajută, enorm de mult, să facă trecerea, de la perioada de adolescență la maturitate, după cum chiar ea a relatat, mult mai ușoară. Spune că refugiul în arta scrisului o face să trăiască frumosul, pe care alții și altele nu îl văd sau, dacă îl văd, are altă culoare și de altă natură. Încă din clasele primare, mai exact din clasa a III-a, jocul de cuvinte s-a lipit de ea, așa îi spunea și doamna ei învățătoare: „Ai grijă cu cuvintele tale, nu le lăsa să se ducă într-o direcție a lor, ci fii tu cea care le redirecționezi ca un stăpân. Mingea este, totuși, în terenul tău.” La nouă ani, a scris primele versuri, cu atâta pasiune, și care au uimit pe doamna ei învățătoare și nu numai, moment care parcă îi spunea că este ridicolă, dar, de fapt, nu era așa, ci mai degrabă era un moment plin de grație, aplauzele erau pentru ea, acolo, într-o sală de clasă, unde și alți elevi ai școlii Herăști își expuneau, în fața a mai multor cadre didactice, micile lor



creații. A fost momentul ce dovedea, dar și imboldul de a lua, și mai în serios, ceea ce deținea în mintea ei. Anii treceau, experiența în latura scrierii se perfecționa, doar un lucru îi lipsea, și anume: curajul de a-și trimite mai departe lucrările. Un prim pas s-a ivit, dar, chiar dacă a fost unul mai mititel, a contat. Este vorba de câștigarea, într-un concurs de la nivelul liceului unde este elevă, a premiului întâi, un concurs cu numele de „Fantezii literare”, desfășurat după ce elevii ai liceului au fost antrenați în arta scrierilor într-un atelier de lucru. S-a putut observa pasiunea pentru citit, dar și scris texte lirice, iar din

latura celor epice - minioromane și povestiri. Nu stă rău nici la scrierile de tip nuvelă, are câteva însemnări, tare interesante, ceea ce mă bucură. A venit, acum, rândul meu, ca profesoară, dar și mentor al ei, să îmi las amprenta peste tânăra noastră scriitoare și refuz să o las să cadă, cum poate ar cădea, dacă nu aș îndemna-o îndelung să privească cu multă încredere în față, nu alături sau în spate, pentru că viitorul stă întotdeauna în fața noastră și nu în spate sau în altă direcție. Uneori, îmi spune că se simte un arhitect al propriei vieți, ceea ce este perfect adevărat, și îi spun: fii arhitectul unei baze bune, iar casa sufletului tău va rezista timpului imprevizibil!

Construiește, după o idee proprie sau împrumutată, o poveste sau un scenariu de bază; adaptează texte pentru a putea fi folosite la școală; se documentează asupra scrierilor ce urmează să le creeze; se asigură că textul are unitate de concepție și frumusețe în exprimare.

Are trei tipuri de orientări în ordinea relevanței: artistic, realist și social.

Prof. Farcaș Călina Ileana

LUELLA

Autor Calciu Georgiana Mariana - fragment

„Lumina era tot mai slabă, niște țipete se auzeau cu disperare, iar împrejur vedem doar sânge. Simțeam cum o iau razna, pluteam în derivă și cred că singurul lucru care mă împiedica să mă scufund era amintirea lui.”

Noaptea s-a lăsat, picăturile de ploaie cristalizau geamurile camerei, iar câteva fulgere lumineau cerul, dar și camera mea sinistră și întunecată.

Niciodată nu mi-a plăcut să mă simt mică în jurul oamenilor. Trăiesc într-un oraș sfâșiat de indiferență. Vreau să fiu o lumină, dar în jurul meu este atât de mult întuneric! Se spune că sufletele noastre sunt date de către Dumnezeu pure, iar pe parcursul vieții, noi, oamenii, distrugem puritatea din ele, gustând zilnic din otrava păcatului ce ne ispitește într-o capcană distrugătoare a vieții. Cu greu pot trece peste moartea mamei. Chiar dacă s-au împlinit doi ani de la accident, simt o durere cumplită în suflet, ca și cum cineva mi-ar străpunge inima cu un cuțit.

Și din nou, mă întreb...Cu ce am greșit?

Pun capul pe pernă cu ochii înlăcrimați și privesc spre fereastră; ea este cerul de acum, iar eu sunt pământul. Știu că nu îmi poate răspunde, dar seara privesc către cerul înstelat vorbindu-i. Îmi este de ajuns să știu că ea mă aude și mă veghează de sus.

Ochii mi se închid de la atâtea lacrimi sărate, ce au năpustit asupra mea ca un uragan însetat de haos. Reușesc, ca din senin, să adorm, când, deodată, se aude o voce, ca și cum cineva mi-ar șopti numele la ureche:

-Lueellaaa...!

Tresar imediat din pat și aprind veioza, privind împrejurul camerei. Nu știu dacă totul este în mintea mea sau nu, dar sigur îmi este frică. Și, Doamne, cât de mult mi-aș dori să fiu mai puternică!... De la un timp mă simt tot mai firavă și mai demoralizată.

Somnul mă cuprinde din nou, dar îmi este

teamă ca acea voce să nu apară iar și iar. Părea o voce masculină, ușor demonică, ceea ce îmi devasta și mai mult mintea, gândindu-mă că în casă sunt fantome sau spirite.

Pe bune, Luella? Atât de isterică ai ajuns?

În jur de ora 3 dimineața, am reușit să adorm, urmând ca alarma de la ceas să îmi facă trezirea la 7:00, pentru a merge la liceu.

Era o dimineață în care eram singură acasă, tatăl meu fiind plecat la birou. Mi-am făcut repede o cafea, urmând să plec de acasă, însă, când deschid ușa de la intrare, observ un colet ciudat. Destinatarul nu se semnase, dar pe colet scria numele meu. Îl deschid, ajutându-mă de o foarfecă și rămân șocată de ceea ce găsesc. Un corp de porumbel, fără cap, se afla în interiorul coletului, plin de sânge, fără pene și cu corpul devorat. Aripile erau singurele părți intacte. Mă așez pe un scaun, deoarece simțeam cum îmi fuge pământul de sub picioare, nu înțelegeam ce înseamnă asta. Speram să fie o farsă de-a cuiva cunoscut, însă am găsit și un bilețel cu litere lipite, în care scria: „Totul abia acum începe.” Îmi era așa de frică! L-am sunat pe tatăl meu să-i spun ce se întâmplă, dar nu răspundea la telefon, ceea ce m-a îngrijorat și mai tare. Telefonul începu să se audă zgomotos și am observat că autobuzul era chiar în fața casei mele. Până la urmă, am aruncat coletul la gunoi și m-am grăbit spre liceu, ca să nu întârzi la ore. Ajunsă la școală, intru în clasă cu două cărți de la bibliotecă în mână - pe care urma să le înapoiez - însă mă ciocnesc de el. Când ochii mei ajung în dreptul lui, observ o privire rece, ca și cum nu ar vrea să mă vadă, fruntea i s-a încrețit, iar sprânceană dreaptă o ridică nepăsător, dând ochii peste cap.

- Ai grijă, blondo, să nu mă calci pe nervi azi! îmi spune, cu un glas dur, plecând din fața mea.

Meraxas O'Brien... Cine e el să îmi

vorbească așa?

Aleg să tac, evitându-l și strângându-mi cărțile de jos. Și totuși, simt că nu pot să trec peste cuvintele lui, îmi par atât de străine și de reci... "blondo"? Este pentru prima dată când aud asta din glasul lui și... părea atât de străpungător. Poate că m-a iubit puternic, la început, dar acum nu simt decât un om golit de sentimente. E schimbat, e ca un necunoscut pentru mine și poate că încă îmi este dor de el... de Meraxas de la început, însă știu că cel din prezent este doar un străin.

Acum nu mai contează, sunt plecată din viața lui, iar problemele mele sunt mult mai mari decât mi-aș putea imagina. Am nevoie să vorbesc cu cineva despre porumbelul mort din dimineața asta și vocea de aseară.

După ore, îmi dau întâlnire la un restaurant cu Izabella Johnson, o veche prietenă din trecut.

Este o fată gingașă și blândă, studentă în anul doi la medicină, de la care am învățat multe lucruri, acum câțiva ani. Viața ei nu a fost una ușoară. Ne-am așezat amândouă la masă, după care mi-am făcut curaj să-i vorbesc despre cele întâmplate.

Ea, însă, nu părea surprinsă de toată povestea aceasta.

- Lu, știi bine că am stat în comă 3 ani... dar eu nu cred asta, îmi spuse cu o voce firavă. Când m-am trezit, am avut impresia că toată viața mea a fost un vis, totul părea așa de real. Fiecare zi, fiecare minut nu păreau doar un simplu vis, ci realitatea. Trăiam într-o lume paranormală, ciudată, ca un trandafir nemuritor magic. Iar acel trandafir avea un secret nedescoperit de lume. Dar cred că deja l-am aflat... el poate schimba complet viața unui om și cred că asta mi s-a întâmplat mie. De aceea, toți cred că am fost în comă. Că viața mea este altfel, fără magie și fără lucruri ce mi-ar putea face rău, spuse cu o privire în gol.

- Izabella, nu cred că există așa ceva în lumea noastră! Visele pot părea reale, am spus, privind-i ochii albaștri cum alunecau în jos la auzul ultimelor cuvinte rostite de mine.

- Nu e nevoie să mă crezi, nici eu nu

bănuiam asta la început, însă am de gând să mă întorc în Brooklyn, locul de unde a pornit totul, spuse încrezătoare, luând o gură din limonada de pe masă.

- Și, dacă e adevărată această poveste, atunci ce ți s-a întâmplat, încât a trebuit să ți se schimbe viața? spun confuză, încercând să demasc toată această traumă prin care trecea.

- În primul rând, sufeream foarte mult după părinții mei, care muriseră într-un accident, dar apoi, totul s-a schimbat odată cu venirea unui băiat, Erik Savard, ce mi-a complicat viața și mai mult. Tatăl lui a vrut să mă omoare... Off, nu are rost să îți umplu capul cu prostiile astea. Însă și eu auzeam noaptea voci.

- Dar părinții tăi încă trăiesc! spun uimită, văzând cum privirea ei rămăsese blocată în gol.

- În acest univers ei încă sunt în viață, dar, în lumea în care Erik Savard trăia, părinții muriseră chiar în fața mea, spuse cu ochii împăienjeniți din cauza unor lacrimi cristaline, ce-i pierdeau din claritatea irisurilor.

- Păi, și care este situația actuală cu acest băiat? spun plină de uimire, privind cum rămăsese îngândurată preț de câteva secunde.

- El și-a dat viața ca să-l distrugă pe tatăl lui nemuritor și a creat, prin acel trandafir magic, o lume în care sufletul lui nu ar fi existat. Lu, sunt sigură că toate lucrurile astea s-au întâmplat, simt asta. Astăzi, în niciun caz nu am fost în comă, zise puțin agitată ștergându-și lacrimile cu ajutorul unui șervețel de pe masă.

- Crezi că întâmplările din viața mea au legătură cu asta? întreb puțin panicată, gândindu-mă dacă e adevărat tot ceea ce spune.

- Cu siguranță, nu! Tu nu ai de-a face cu problemele din trecutul familiei mele. Însă ai mare grijă, nu vreau să te înspăimânți! Fii puternică și nu uita că, o dată ce alegi calea speranței, totul este posibil! spuse privind posac, încercând să mimeze un zâmbet călduros. (...)

● UN NOU EVENIMENT EDITORIAL DE EXCEPȚIE LA BIBLIOTECĂ

Dublă lansare de carte, autor **Doru Viorel URSU**

În data de 28 ianuarie anul acesta, Biblioteca Județeană a găzduit o dublă lansare de carte, autor DORU VIOREL URSU: „UMBRE” și „ȚARA ULTIMULUI SOLDAT”, publicate sub egida Editurii Agora, Călărași, 2021. Volumele se află acum la dispoziția publicului, la Sala de Lectură a bibliotecii din șos. București, nr.53. Evenimentul s-a desfășurat în prezența unui numeros public și a unor personalități giurgiuvene, dintre care amintim: Robert Cazanciuc - vicepreședinte al Senatului, fost ministru al Justiției și senator de Giurgiu, Ionel Muscalu- administrator public al municipiului Giurgiu, Emil Vucă - avocat, Ion Popescu - avocat, Victor Ciobanu - notar public, Ancu Damian - profesor de istorie, fost director al Arhivelor Naționale, Filiala Giurgiu, Marius Radu Eremia-scriitor, Olteanu Cristina - director Arhivele Naționale, Filiala Giurgiu, Iulia Bălțat - consilier cabinet președinte.

„Un tip, Bob Cole, profesor de istorie din Massachusetts și veteran al războiului din Vietnam, cu care m-am împrietenit într-o croazieră pe Mediterana și pe care l-am convins că Iașiul nu este un oraș la Marea Neagră, iar Ardealul nu este pământ unguresc, mi-a spus că sunt nebun pentru că nu-mi scriu memoriile. I-am răspuns că aș fi nebun să le scriu. Sunt memorii care pot ucide mai



repede decât diabetul”. Această afirmație a dlui. Doru Viorel Ursu este mai mult decât edificatoare asupra conținutului celor două cărți. Într-o manieră tranșantă, scurt și la obiect, autorul face o incursiune în istoria recentă a țării noastre, marcând un eveniment de cotitură pentru poporul român: revoluția de la 1989, procesul soților Ceaușescu, dar și împrejurările și amalgamul de factori care au culminat cu acest deznodământ.

După ce a studiat sute de dosare și mii de pagini de arhivă, ne oferă propria viziune asupra trecutului, cum a trăit fapte mai mult sau mai puțin plasate în actualitate, refuzând conveniențe sau trasee impuse de alții. Un adevăr crunt, un adevăr dur, dar, în definitiv, singurul adevăr. O perspectivă autentică, fapte concrete, transcrieri originale, toate acestea conferă celor două cărți o pregnantă existență veridică.

Doru Viorel Ursu s-a născut la Drobeta-Turnu Severin, pe 1 martie 1953. După absolvirea Facultății de Drept, a devenit procuror, iar ulterior judecător la Tribunalul Militar din București, al cărui președinte va fi numit în 1989. De asemenea, s-a implicat semnificativ în viața politică, la care a renunțat în favoarea carierei de avocat. Este membru de onoare al unor fundații cu caracter umanitar și al Fundației „Nicolae Titulescu”. De numele lui se leagă înființarea Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”, înființarea Liceelor de Poliție „Neagoe Basarab” și „Constantin Brâncoveanu” și reînființarea Jandarmeriei Române. În prezent, este avocat titular al Cabinetului de avocatură „Doru Viorel Ursu”, din București.

● BIBLIOTECI DE CLASĂ MONDIALĂ

Biblioteca Deichman Bjørvika din Oslo - Norvegia

„Cea mai bună bibliotecă a anului 2021” - o experiență de studiu memorabilă, cu atâtea exemple de bună practică, relatată cu prilejul Conferinței Naționale ANBPR din decembrie 2021, de către d-na Pîrvu Iuliana-Camelia, de la Biblioteca Comunală Șirna, județul Prahova.

Biblioteca Deichman Bjørvika din Oslo, Norvegia a fost declarată de IFLA (Federația Internațională a Asociațiilor și Instituțiilor de Bibliotecă) drept „Cea mai bună bibliotecă a anului 2021” - o experiență de studiu memorabilă, cu atâtea exemple de bună practică, relatată cu prilejul Conferinței Naționale ANBPR din decembrie 2021, de către d-na Pîrvu Iuliana-Camelia, de la Biblioteca Comunală Șirna, județul Prahova, care a vizitat această bibliotecă, printr-un proiect ERASMUS, în perioada 19-23 octombrie 2021. Jakob Lærkes, președintele juriului IFLA, a afirmat: „Premiul

Bibliotecii Publice a Anului se referă la omagierea modelelor, iar biblioteca câștigătoare – Deichman Bjørvika – este un exemplu strălucitor. O clădire frumoasă și impresionantă, care servește drept far pentru viitoarele clădiri ale bibliotecii. Deichman Bjørvika respectă mai mult decât criteriile pentru premiu, iar juriul internațional a fost deosebit de impresionat de modul în care clădirea combină conștientizarea mediului cu flerul arhitectural.

Biblioteca este un nou paradis pentru cărți și lectură, în timp ce încorporează soluții tehnologice avansate. Deichman Bjørvika arată cum

bibliotecile pot funcționa ca instituții care reunesc oamenii în orașe și comunități locale. ”Biblioteca centrală Deichman (pentru că sunt alte 22 de biblioteci filiale Deichman în Oslo) este o instituție de cultură ce pare ruptă din viitor, o bibliotecă ce mi-a apărut în fața ochilor ca un stup al întregii comunități, devenită neîncăpătoare de mulțimea vizitatorilor și utilizatorilor, cu toate cele 6 nivele ale sale. Este o bibliotecă principală de clasă mondială, care demonstrează forța bibliotecarilor și a politicii naționale norvegiene, care dă întâietate bibliotecilor, în beneficiul cetățenilor pe care acestea îi deservește. Toate partidele politice, nu numai cele aflate la putere, au făcut din bibliotecă o prioritate națională, iar breasla bibliotecarilor se bucură de un real prestigiu. În Norvegia există o poștă națională pusă doar la dispoziția bibliotecilor pentru a realiza schimbul interbibliotecar de carte. Municipality investește sume considerabile pentru finanțarea activităților cu publicul de toate vârstele, din

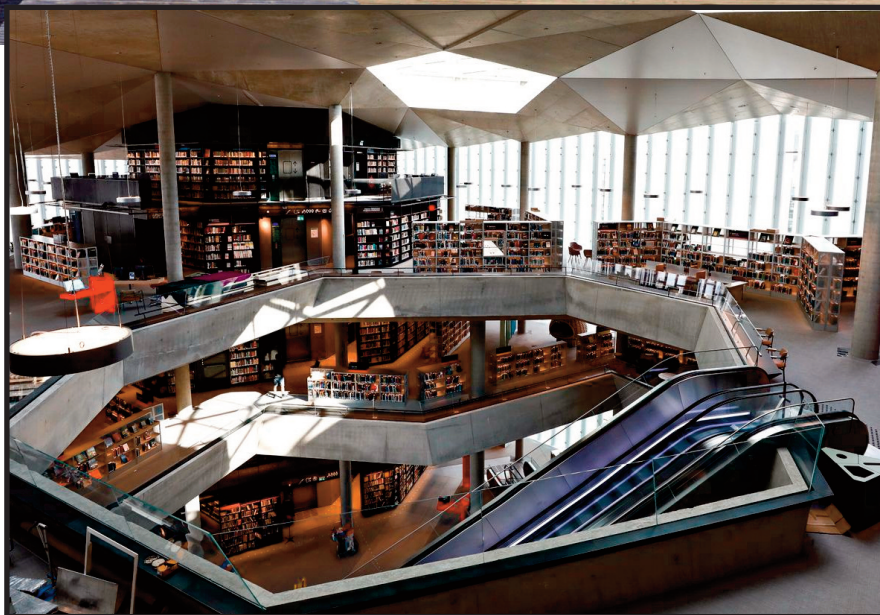




care nu sunt uitați nici seniorii.

Aceștia se bucură de grija și respectul comunității, care se materializează și în serviciile puse la dispoziție prin intermediul bibliotecilor, cum ar fi cele de asigurare a unui spațiu adecvat, în care, chiar în jurul unor mese calde, oferite de autorități, în compania cărților, a revistelor și a ziarelor, să socializeze, să lege noi prietenii, să nu se simtă singuri.

Voluntariatul este la el acasă în Norvegia, în centrele culturale existând și centre de voluntari. Am avut bucuria să întâlnim chiar o româncă ce facea voluntariat în Norvegia de ani buni și colabora cu bibliotecile în activitățile cu seniorii. Mi-a lăsat impresia că ajutorul social pe care unii norvegieni îl primesc este justificat de aceste acțiuni voluntare pe care ei le întreprind în beneficiul semenilor.



„Județul Giurgiu în viziunea tinerilor. Tradiții, obiceiuri, atracții turistice” - Concurs de poezie, eseu, povestire

Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, în parteneriat cu Direcția Județeană pentru Cultură Giurgiu, a organizat în perioada 15 iulie - 15 septembrie 2021, concursul de poezie, eseu, povestire „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor”.

La concurs au participat 40 de tineri, din 10 comune (Clejani, Frătești, Găiseni, Ghimpați, Gogoșari, Hotarele, Oinacu, Putineiu, Stănești, Valea Dragului) și Municipiul Giurgiu, iubitori de literatură cu vârste cuprinse între 8-30 de ani. Membrii juriului au avut dificila misiune de a alege textele literare cele mai valoroase și a-i selecta pe câștigători.

Criteriile de evaluare au avut în vedere următoarele aspecte: tematica abordată, originalitate, corectitudinea exprimării, contribuția personală a autorului, structura textului, exprimarea coerentă, elementele de creativitate cu figuri de stil.

Comunicarea rezultatelor și decernarea premiilor au avut loc în data de 24 septembrie 2021, la sediul bibliotecii „I.A. Bassarabescu”



Giurgiu, din strada Ștefan cel Mare, nr. 14, în cadrul Târgului de carte ediția a IV-a, în prezența actorului, eseistului, autorului, regizorului român de teatru Dan Puric, cel care a înmănat și premiile.

Acest demers își propune să încurajeze creația literară în rândul tinerilor cu aptitudini beletristice. Totodată, prin acest concurs se dorește creșterea spiritului competitiv, dezvoltarea gândirii creative, a originalității, dar și

dezvoltarea capacității de exprimare prin compoziții originale.

Câștigătorul concursului de poezie, eseu, povestire „Județul Giurgiu în viziunea tinerilor” se numește Udrea Alexandru Costin, din Mun. Giurgiu, student la Academia de Studii Economice București, Facultatea de Relații Economice Internaționale, profilul Limbi Moderne Aplicată, cu poezia:

Cetatea care va fi fost

Udrea Alexandru Costin

I

Dintre târguri de pe lume mi-a fost dat acesta mie –
Giurgiu, port-oraș și vamă dintr-un colț de Românie...

Ba s-ar spune că Geneva cu ai săi neguțatori
Cătând drumul spre-Asia Mică de mătase-aducători
Să-și fi pogorât patronul, pe San Giorgio-n ăst' ținut
Și astfel cetatea nouă început și-a cunoscut.
Ba se zice că Bătrânul Mircea-al nostru voievod
Să își fi-ndrumat la graniți mult iubitul său norod
Și cetăți fortificate împotriva mării Porți
Ridicat-a spre zăbava zecilor de mii de sorți.

De atunci și până astăzi conducând oștiri mai breaz
Își află statuie-n centru Mihai, marele viteaz,
Stând călări, trecutu-i falnic inspirând spre viitor
Cu privirea-i fierbântată de oștean imperator,
Parcă soclul vrea să-și lase și la luptă fie iar
Țării sale să îi verse lacrimi dulci pe-al ei altar –
Oare-și află-n giur de sine mii și mii de bravi oșteni
În cetatea locuită de atâția giurgiuveni?...

O istorie și-o faptă ce va fi curând uitată
Fi-va piatra temeliei pentru-o lume dărmată...

II

Dacă soarta face astfel ca un loc să-i fie casă
Ce-a găsit năuntru omul, trecând pragu,-n urmă lasă...

Veacuri, seculi s-au scurs grabnic, din bordeie și imaș
Se făcură bastioane și un nume de oraș –
La bordeie obiceie, pe imaș pasc vietăți
Care dau și astăzi nume mult iubitei vechi cetăți;
Cresc industrii dunărene, suflul proaspăt, noul timp
Fac obraz subțire feței și la spate-nfige ghimpi;
Au rămas metehne multe din raiaua turcului,
Și orașul pod-pe-Tuna șade sub turbanul lui.

Prin oficii, cabinete, într-un jeb sau un halat
Cresc pe zi ce trece vrednic câte-o vrere, un palat;
Bunăstare-n târgul nostru, pe un plai cu-ai săi copii
–

Unul dintr-o cârpă veche o mingiuță-și încropi,
I-o fură însă un altul, tot de teapa lui, e drept –
Nu tot omul așa face dacă este mai deștept?...
Altul plânge după ta-su, cetățeanul apatrid
Care azi Londra o știe, mâine-l afli la Madrid.

Și din zidul cetățuiei câte-o cărămidă cade
Și-l izbește pe acela ce se-ascunde sub arcade...

III

Ca într-o oglindă spartă, schânteind pe ciobul rece
Giurgiu-n Dunăre se-arată și ca valuri are-a trece.

Te uită-n soare să ghicești cum este viitorul,
Dar acesta se pitește, acoperindu-l norul –
E necunoscutul care în sine-și râde dulce
Când toți ne înhăăm pe rând povara a i-o duce;
Om cu om se face urbe, sorți se-adună și-un destin
Dă viață unei stepe cu un râu diamantin,
De e om sau urbe-ntreagă, râul vieții otrăvit
Îi îneacă fără milă pe acei ce l-au slăvit.

Scufundându-și fața-n fluviu la răscrucea unui drum
Un băiet pare că vede un oraș – dar n-are cum! –
Necrezând a fi aievea nălucirea din adânc
El spăriet se dă napoia aplecat pe malul stâng,
Junii ochi vor iarăși știe adevărul din mister,
Ce văzură mai devreme în al Dunării eter? –
Astă dată giulgiul apei nepătruns se-așterne blând,
Fu pesemne o părere de copil naiv, plăpând!

Va ascunde drumul apei într-o-acvatică firidă
Urmând ciclul lumii antic o pierdută Atlantidă?...

Aniversarea Bibliotecii Județene "I.A. Bassarabescu" - eveniment festiv și cultural

În data de 17 decembrie 2021, Biblioteca Județeană a sărbătorit 100 de ani de lectură publică la Giurgiu, 70 de ani de existență a bibliotecii publice ca instituție de cultură și 151 de ani de la nașterea lui Ioan Alexandru Bassarabescu, patronul spiritual al instituției. De la 1 aprilie 1993, prin Hotărârea Consiliului Județean de atunci, renumitul scriitor, profesor, om politic și de cultură, publicist, membru corespondent al Academiei Române, Ioan Alexandru Bassarabescu a devenit patron spiritual al Bibliotecii Județene Giurgiu.

Ne-au fost alături la eveniment:

Prof. dr. Nicolae Scurtu - Doctor în filologie, autor a peste o mie două sute cincizeci de articole și studii de istorie literară publicate în ziare și în revistele literare.

Este cunoscut datorită activităților sale ca profesor, cercetător și istoric literar, jurnalist, bibliotecar, arhivist, specialist în genealogie, numismatică și heraldică, în studiul manuscriselor moderne și contemporane, în literatura epistolară și

bibliologie.

Dintre cărțile editate amintim: „Cercetări literare. Scriitori dâmbovițeni”, I-III; „Ion Stăvăruș și contemporanii săi”; „Contribuții de istorie literară”, I-III; „Autografe de la Nichita Stănescu”; „G. T. Kirileanu și contemporanii săi. Scrisori către N. Iorga” și Scrisori către Constantin Meissner”; „Întâlniri providențiale. Magdalena Rădulescu, Ion Stăvăruș”.

Emil Păunescu, reputat istoric giurgiuvean, muzeograf, ostenitor de mulți ani în și pe lângă muzeu, omul care „știe istoria fiecărei pietre din oraș”, care a susținut peste 350 de comunicări științifice și a militat pentru protecția, conservarea și restaurarea patrimoniului cultural mobil și imobil, membru în numeroase societăți științifice, colaborator al unor importante asociații și fundații culturale importante la nivel național, scriitor publicat în Colecția „Biblioteca Giurgiuveană” cu două titluri: „Teohari Antonescu – Alte scrieri uitate” și „Ionel Băjescu Oardă – Amintiri dintr-un oraș plin de viață”.

Profesor dr. Nicolae Scurtu

- Doamna director, onorat auditoriu, doamnelor și domnișoarelor, domnilor. Sărbătorirea unei instituții de prestigiu, cum este Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu”, reprezintă un moment esențial în biografia culturală a orașului Giurgiu și nu numai.

Acum câteva zile, ducându-mă la Biblioteca Academiei pentru unele completări, domnul academician Nicolae Noica, directorul Bibliotecii Academiei Române, a transmis doamnei director Daniela Bardan, următorul mesaj. Dați-mi voie sa-l citesc și să i-l și înmânez.

*„Către Biblioteca Județeană „I. A. Bassarabescu” Giurgiu,
Doamnei Director Bardan Daniela*

În prag de sărbători, la celebrarea celor 70 de ani de existență neîntreruptă în slujba culturii, vă transmitem admirația și respectul nostru și vă dorim să puneți mulți ani de acum înainte tezaurul pe care îl găzduiți în folosul comunității.

Cinstiți numele I. A.

Bassarabescu, fost membru corespondent al Academiei Române, din anul 1909, autor al unei însemnate opere în proză, reeditat și receptat cu rigoare de cei mai importanți critici ai vremii și din generațiile care au urmat: Mihail Dragomirescu, G. Ibrăileanu, Eugen Lovinescu, Teodor Vârgolici.

Cunoscând funcțiile majore ale unei biblioteci, de formare, de instruire, de educare a celor interesați, avem datoria morală să păstrăm și să facem cunoscute aceste valori către noile generații. Lumea bibliotecii este, de multe ori, spațiul în care elevul se descoperă pe sine, în care învață, studiază, privește și înțelege universul înconjurător. Cărțile îi oferă acces la cunoaștere și avem datoria să le păstrăm și să le valorificăm prin aducerea lor sub ochii generațiilor de cititori.

În numele Bibliotecii Academiei Române, vă rog să transmiteți urarea noastră și viață lungă Bibliotecii „I.A. Bassarabescu” și tradiționalul „La Mulți Ani”, tuturor angajaților și cititorilor ei.

Director general

Profesor ing. Nicolae Noica

Membru de onoare al Academiei Române”

Și cum se vine într-o casă nouă? Adică nu nouă, într-o casă pe care ai mai văzut-o, nu se vine niciodată cu mâna goală. Domnul academician a transmis către conducerea bibliotecii 5 numere din revista „Tezaur”, a transmis o carte, „Emil Pragăr - un model” autor Nicolae Noica, și mi-a spus, ori

Către Biblioteca Județeană "I.A. Bassarabescu" Giurgiu”

Doamnei Director Bardan Daniela

În prag de sărbători, la celebrarea celor 70 de ani de existență neîntreruptă în slujba culturii, vă transmitem admirația și respectul nostru și vă dorim să puneți mulți ani de acum înainte tezaurul pe care îl găzduiți în folosul comunității.

Cinstiți numele I.A. Bassarabescu, fost membru corespondent al Academiei Române, din anul 1909, autor al unei însemnate opere în proză, reeditat și receptat cu rigoare de cei mai importanți critici ai vremii și din generațiile care au urmat: Mihail Dragomirescu, G. Ibrăileanu, Eugen Lovinescu, Teodor Vârgolici.

Cunoscând funcțiile majore ale unei biblioteci, de formare, de instruire, de educare a celor interesați, avem datoria morală să păstrăm și să facem cunoscute aceste valori către noile generații. Lumea bibliotecii este de multe ori spațiul în care elevul se descoperă pe sine, în care învață, studiază, privește și înțelege universul înconjurător. Cărțile îi oferă acces la cunoaștere și avem datoria să le păstrăm și să le valorificăm prin aducerea lor sub ochii generațiilor de cititori.

În numele Bibliotecii Academiei Române vă rog să transmiteți urarea noastră viață lungă Bibliotecii „I.A. Bassarabescu” și tradiționalul La Mulți Ani, tuturor angajaților și cititorilor ei.

Director general

Prof ing Nicolae Noica

Membru de onoare al Academiei Române

14/decembrie 2021

Nicolae Noica

de câte ori aveți nevoie sau vreo problemă, să vă adresați direct secretariatului directorului general.

Iar eu, din modesta mea bibliotecă, vreau să dăruiesc bibliotecii județene, „Literatura română contemporană - antologie” de Vladimir Streinu, publicată în 1944, retrasă din comerț și topită, întrucât avea o strălucită prefață, un cuvânt al lui Virgil Erunca, care tocmai rămăsese în străinătate. Aici sunt incluși următorii scriitori giurgiuveni: Ion Barbu, Nichifor Crainic și Ion Vinea. De asemenea, vreau să

dăruiesc o ediție completă și științifică, totodată, a lui Ion Barbu, ediție făcută de Romulus Vulpescu. Un volum apărut la „Cugetarea” - Georgescu Delafras, „Proza lui Bassarabescu” din 1942, în care se află reproduș și un foarte frumos portret al lui Bassarabescu, un desen făcut de un pictor; Bassarabescu fiind membru al Ateneului Român și, prin obligația de a fi membru, avea datoria de a scoate câte o comunicare din când în când, „Bassarabescu comunică la Ateneul Român - o scriitoare recunoscută din



epoca Unirii Principatelor”.

Acum să spun câteva cuvinte despre Bassarabescu și Academia Română. După cum bine știți și a spus și doamna director, Bassarabescu s-a născut aici, în Giurgiu, pe 17 decembrie 1870, dată istorică la care, să ne amintim, în urmă cu 32 de ani, începea la Timișoara revolta, începea schimbarea, se mișca țara și se mișcau țările din estul Europei. Tatăl său era pitar, nu vă imaginați că făcea el plăcinte sau pâine, era proprietarul unei pitării și a fost primar al orașului Giurgiu, școala a făcut-o toată în București, liceul la „Sfântul Sava” - unde l-a avut profesor de română pe Ion Vianu, viitorul președinte al Academiei Române - și Facultatea de Litere și Filozofie, secția geografie. Pe atunci, toate secțiile astea, istoria, geografia, limba română, limbile străine, filozofia, logica erau sub

această pulpană generoasă, Facultatea de Litere și Filozofie. Aici, fiind un student strălucit, susține licența cu o teză foarte interesantă - „Cicerone ca om politic”. Încă de când era student, este numit suplinitor în învățământul preuniversitar, învățământul secundar de pe atunci, la Focșani, apoi, se întoarce definitiv la Ploiești, unde rămâne până în 1952, când decedează.

Intrarea în literatură a lui Bassarabescu se datorează, în primul rând, lui Iorga și lui Titu Maiorescu, pe amândoi i-a avut profesori la facultate. Iorga era un tip exuberant, greu de urmărit, toți spun că Iorga nici nu era bun pentru catedra de istorie la Facultatea de Istorie din București. Pentru o catedră americană, nu puteai să-l urmărești. Iorga când vorbea, vorbea. Și ce vorbea Iorga erau cuvinte care se duceau în viitor. Și generațiile pregătite de

Iorga, formate de el, au ajuns generații de mari istorici, mari învățători și mari cărturari. Maiorescu l-a chemat, i-a spus: „- Domnule Bassarabescu, știi că ai talent, ai talent real, scrii atent și ai sensul acesta estetic al frazării discursului epic. Deși, dumneata, la fel ca Brătescu-Voinești, debutezi cu ceea ce sfârșesc scriitorii, adică cu amintiri și cu proză foarte scurtă.” El a fost foarte mândru, un tânăr venit din Giurgiu, dintr-o familie bună, tatăl său a fost coleg la „Sfântul Sava” cu Bălcescu și cu ceilalți revoluționari, era cineva, aveau cărți în bibliotecă, aveau lumina cărții bine întipărită, lumină care i-a urmărit toată viața.

Începe să scrie la câteva reviste modeste și se impune, în mod definitiv, în evoluția prozei scurte românești, începând cu o susținută colaborare la prestigioasa revistă „Convorbiri Literare”,

din perioada când o conducea fostul său profesor de la Facultatea de Geografie, Simion Mehedinți.

Există o corespondență foarte interesantă între Bassarabescu și Simion Mehedinți, în care se dezbate probleme de estetică literară, de teorie literară, de istorie literară, de colaborare între maestru și discipol. Începe să publice destul de devreme și atrage atenția unor critici și istorici literari de prestigiu. Adică, întâi de toate, scriu despre el, receptează corect și cu obiectivitate, Iorga, Maiorescu, Ion Bianu îi face un raport strălucit pentru premiera unei cărți la Academie, Iacob Negruzzi, Mihail Dragomirescu, al cărui Cenuclu îl frecventa și, evident, Lovinescu, apoi Călinescu.

În anul 1909, grație înțelepciunii unui boier al literaturii române, unui mare diplomat, despre care nu prea se mai vorbește în zilele noastre, Duiliu Zamfirescu, primește, din însărcinarea forului Secției de literatură a Academiei, să-i facă un raport de numire, ca membru corespondent.

Duiliu Zamfirescu îi face un raport echilibrat, sobru și atinge tocmai punctele esențiale ale prozei sale, ale epicii sale, universul rural, provincial, universul târgurilor de provincie. Personajele nu sunt niște învinși - cum a crezut o bună parte a criticii literare - sunt niște oameni, niște taciturni înțelepți, niște oameni care acceptă cu greu datul existențial. Schițe și

nuvele precum „Ema”, „Pe drezină”, „Cât ține liturghia” și multe altele au fost ani la rând incluse în manualele școlare.

Astăzi se știe atât de puțin despre Bassarabescu, dintr-un singur motiv: cei din Ministerul Învățământului nu îl mai trec în curricula școlară, nici la V-VIII, nici la liceu, nici la facultate. Domnule, este un clasic al prozei scurte, un scriitor de mare ținută morală, este un scriitor și de mare ținută estetică. Care nu a făcut școală, care nu a făcut valuri, un om care și-a văzut de catedră, și-a văzut de scris și din când în când era invitat de Academie, de Societatea Scriitorilor Români, unde a fost vicepreședinte, să țină câte o cuvântare sau să reprezinte câte un prefect, el însuși a fost prefectul județului Prahova, să țină câte o ședință prin provincie sau întâlnire cu elevii de la liceul „Principele Nicolae” din Sighișoara sau cu alte ocazii.

Nefiind în uz, adică nefiind introdus în manualele școlare, profesorii de română trec ușor, foarte ușor, amintesc sau nu amintesc, cei mai mulți nu amintesc, iar omul rămâne în anonim. Dar menirea școlii, în primul rând și a bibliotecii, în același rând cu școala, este de a reactualiza din când în când aceste valori perene ale literaturii române, ale culturii române. Am publicat în europeană revistă „Sud”, care apare la Bolintin, un articol despre casa lui Bassarabescu. În '40, trei bombe americane au căzut pe casă și n-a mai rămas nimic. Nici manuscrise,

nici fotografii, nici colecții de tablouri, nici traduceri, nu a mai rămas nimic. Deci, omul acesta, care a trăit aproape într-un anonim premeditat, care și-a văzut de destinul lui și, mai mult decât atât, sunt convins că, din 1909, când a fost propus și a fost admis ca membru al Academiei Române, el s-a implicat în viața Academiei. A făcut rapoarte de premiere, rapoarte de publicare a unor cărți de către Academie, multe, 35-40 am identificat până acum. A fost delegatul Academiei în diverse împrejurări, la diverse serbări și omagieri de scriitori în țară și în străinătate. Astea toate intră sub apanajul Academiei. A fost numit un scriitor reprezentativ, un scriitor care are distincție, care onorează și care impune prin ținută, prin cărți și mai ales prin operă.

Nimic nu este mai important în biografia unui scriitor decât aceea de a ști că, în timpul vieții, dar mai ales după ce a trecut în eternitate, opera sa este, din când în când, reeditată, restituită și mai ales citită de generațiile în succesiunea lor. Din '35 până când a murit, a tânjit după titlul de membru titular al Academiei Române, titlu pe care nu l-a primit, din păcate.

Bassarabescu a avut un destin tragic, tare nefericit a fost. Toate acestea, deși a luat premiul național pentru proză în 1930, deși avea un cuvânt autoritar în cadrul Societății Scriitorilor Români, deși în Corpul Didactic era un nume de care nu se făcea abstracție, era autor de manuale, făcea



referate la poezii, proze, dramaturgii, inclusiv la manualele școlare. Era un om extrem de ocupat, făcând și naveta, de cele mai multe ori, de la Ploiești la București.

Aș propune, astăzi, doamnei director, să facem la intrarea în instituție, ca un fel de carte de vizită, o expoziție, vreo 3-4 vitrine, cu toate operele lui Bassarabescu, de la prima ediție până la ultima ediție, când el era încă în viață. El a murit stupid în București, în martie 1952, a alunecat, a avut o ruptură de șold, iar în trei luni a decedat. Eu am adunat teancuri de scrisori edite și inedite, pe care vreau să le public la Bolintin. Acolo s-au publicat cel puțin 15 cărți privind Bolintinul și împrejurimile lui, privind acel areal istoric, geografic, cultural, sociologic și social. Eu colaborez cu revista „Sud”, o revistă care are în fiecare

număr materiale ce stârnesc interesul și, mai ales, materiale care conțin ceva despre această zonă.

Bassarabescu are antologii, are cărți în colaborare cu V. V. Haneș și cu Petre V. Haneș, cu învățători celebri. Facem două - trei vitrine și un panou cu fotografia lui, contează foarte mult, imaginea se duce, imaginea se imprimă. Sunt convins că doamna director, împreună cu colectivul, va face posibilă realizarea acestora.

Istoric Emil Păunescu

- Onorat auditoriu, am să încerc să vorbesc în ritmul secolului XXI, deci mai rapid, despre istoria bibliotecilor din zona noastră, să zicem de pe teritoriul sudic al Câmpiei Române. Prima bibliotecă atestată documentar și din care au rămas exemplare până în zilele noastre este cea a

cărturarului Udriște Năsturel de la Herești, adică al cumnatului domnitorului Matei Basarab. O analiză a acelei biblioteci a făcut cercetătoarea Dalila Aramă, de la Biblioteca Academiei. Este publicată în volumul „Ilfov, file de istorie”, pe care l-a editat, în 1978, Muzeul „Teohari Antonescu”. Sigur că, la mânăstirile din această zonă, probabil unii mari boieri, nu numai Udriște, au avut biblioteci, dar nu s-au păstrat exemplarele până în zilele noastre, fiind vorba de epoca medievală.

După trecerea Țării Românești la modernitate, după retrocedarea orașului Giurgiu către Țara Românească, la sfârșitul anului 1829, prima bibliotecă din orașul nostru, despre care avem idee, este Biblioteca Gimnaziului, care a devenit în timp ceea ce noi numim astăzi

Colegiul Național „Ion Maiorescu”. Biblioteca aceasta s-a datorat activității unui ardelean coborât în vechiul regat, este vorba de Nicolae Droc Barcian, celebrul director al gimnaziului până în preziua intrării României în Primul Război Mondial.

De-a lungul celor peste 40 de ani de directorat, el a refăcut biblioteca de trei ori, prin donații repetate. La sărbătorirea centenarului României Mari, acum trei ani, eu am publicat testamentul lui Droc Barcian și soluția, care-n epocă, nu era numai la Giurgiu, ci era o mișcare națională a României Mari, de înființare a așa numitelor biblioteci populare. Și la Giurgiu a existat un grup de voluntari, au existat intelectuali care au strâns cărți, a existat și o șampilă cu acest titlu, Biblioteca Populară Giurgiu, numai că oficialitatea într-un oraș care fusese distrus, a găsit bani doar pentru a-i cumpăra ultimele cărți lui Droc Barcian, care nu mai locuia la Giurgiu, ci la București, și care era bătrân, bolnav și s-a căutat o formulă de a-l ajuta materialicește pe personajul respectiv. S-au cumpărat aceste cărți, cu intenția de a le remite viitoarei biblioteci populare. Numai că nu s-au găsit bani și pentru un sediu și pentru finanțarea unor posturi de bibliotecar. Ca atare, după câțiva ani, cărțile respective, așa împachetate, au ajuns tot la liceu și au fost preluate de celebrul director Savin Popescu - între altele și elev al lui Bassarabescu la Ploiești, că acolo a făcut liceul

(mai mulți giurgiuveni au făcut liceul la Ploiești și nu la București, tocmai datorită acestui profesor cu rădăcini giurgiuvene, care preda geografia la liceul „Sfinții Petru și Pavel” din Ploiești).

Întorcându-ne la istoria bibliotecii giurgiuvene, este o deosebire între existența unei instituții și existența unei preocupări. În Giurgiu, au fost diverse biblioteci particulare - eu știu amănunte despre câțiva pasionați de lectură din perioada trăită - deci, în copilărie, am cunoscut unul din ei, era chiar Savin Popescu, care avea o extraordinară bibliotecă personală, numai că biblioteci instituții nu au existat. Prima instituție cu funcționare neîntreruptă este biblioteca aceasta, înființată după criteriile Republicii Populare Române, în 1951 și pe ea o sărbătorim astăzi de 70 de ani. Biblioteci ale altora au existat, în afară de biblioteca de la Maiorescu, pe care Droc Barcian a încercat și el, la vremea lui, să o facă publică, a și proclamat-o ca atare, i-a dat și un nume, numele era „Principele Ferdinand”, sperând că, în felul acesta, îl va determina pe prinț să ajute financiar, ceea ce nu s-a întâmplat, ca atare, intenția s-a sfârșit, din păcate, în chip trist. Unii intelectuali, desigur, au avut acces individual la această bibliotecă a liceului.

Pe urmă, a existat o asociație la Giurgiu, înființată inițial de Droc Barcian, care e ctitorul cam tuturor preocupărilor culturale în orașul nostru și preluată, apoi,

de unul dintre elevii săi, adică de Nicolae Bălănescu, este vorba de Ateneul Român, filiala din Giurgiu. Ateneul a însemnat, inițial, o mică bibliotecă, nu avea sediu propriu-zis, el își desfășura activitatea, prin bunăvoință, în sala de festivități a gimnaziului, adică în clădirea Zalomit, unde este astăzi Centru Cultural „Ion Vinea”. Abia în 1940, prin eforturile lui Bălănescu și ale celor din jurul lui, s-a clădit sediul propriu și acolo biblioteca Ateneului, a doua ca importanță după cea a liceului, avea cam 2500 de volume, era în chip voluntar slujită de secretarul primăriei, Constantin Ticu Șerbănescu.

Aceasta este, în linii mari, istoria bibliotecilor din Giurgiu și observați că sunt două lucruri deosebite: existența unor biblioteci, dar nu ca instituții, ci existența unor biblioteci particulare ori bibliotecile unor școli sau ale unor asociații (spuneam că, probabil, în Evul Mediu, au fost și la mânăstiri, în mod cert la Mânăstirea Comana a existat o astfel de bibliotecă, dar diversele asedii și nenorociri prin care a trecut respectivul așezământ, au evaporat acele cărți și manuscrise care vor fi existat acolo) și ideea de lectură publică - iar din acest punct de vedere, putem sărbători centenarul, această mișcare a bibliotecii populare din Giurgiu, ea a existat și nu a fost a unui singur om, doar că, din păcate, cei de atunci nu au avut și puterea financiară să înființeze efectiv biblioteca.

● Carte pentru românii din diaspora

RAFTUL ROMÂNESC DE CARTE de la Roma, Italia

În toamna anului 2019, Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu, sub egida Consiliului Județean Giurgiu, a inaugurat în Italia, la Roma, PRIMUL RAFT ROMÂNESC DE CARTE.

Activitățile organizate în parteneriat cu Asociația „Arte e Curiosita... e Non Solo! s-au desfășurat în data de 12 octombrie la Mănăstirea „San Gregorio al Celio” și au continuat ziua următoare, la Biserica „San Salvatore Alle Coppelle” din Roma, edificiu care datează din anul 1195 și care e cunoscut drept ”biserica a românilor”, din anul 1914.

Românii iubitori de carte



din Roma s-au putut bucura de cele peste 230 de volume cu

tematică enciclopedică, provenite din donațiile primite de Biblioteca județeană ”I.A. Bassarabescu” Giurgiu prin proiectul: ”DONAȚI O CARTE! DAȚI O ȘANSĂ LECTURII”.

Angajații și voluntarii Bibliotecii implicați în acest proiect au avut parte de o primire călduroasă din partea asociației ”Arte e Curiosita ...e Non Solo!”, în frunte cu doamna Anna Nuțu, președinte, și de o colaborare fructuoasă, petrecând trei zile minunate, de suflet, pentru toți participanții, de la mic la mare, având ca ghizi prin ”cetatea eternă, câțiva români



stabiliți de zeci de ani în Italia, membri și colaboratori ai asociației "Arte e Curiosita ...e Non Solo!". În primăvara anului 2021, Biblioteca Județeană „I.A. Bassarabescu” Giurgiu a organizat un eveniment cultural menit să aducă o rază de bucurie semenilor noștri de peste hotare, prin intermediul Asociației „Arte e curiosita ... e non solo!” din Roma, Italia. Astfel, la invitația Bibliotecii Județene „I.A. Bassarabescu”, secția Împrumut pentru Adulți, elevii Școlii gimnaziale nr. 5 Giurgiu, sub îndrumarea doamnei Dumitru Tatiana, cadru didactic, și-au pus în valoare îndemânarea, răbdarea și creativitatea, în cadrul unui atelier de creație origami&quiling, confecționând măștișoare și felicitări de primăvară; activitatea a fost coordonată de Drăgănuță Mihaela,



bibliotecar.

Lucrările realizate au fost organizate într-o miniexpoziție intitulată „Un regalo per la mamma” care a fost dăruită, din dragoste pentru cultură și pentru tradițiile noastre, Asociației „Arte e curiosita ... e non solo!” din Roma, Italia.

De asemenea, împreună cu aceste lucrări, a plecat spre Roma și o donație de carte de

cincizeci de volume care să completeze Raftul românesc de carte inaugurat în anul 2019. Asociația "Arte e curiosita ...e non solo!", reprezentată de doamna Anna Nuțu, președinte, a apreciat gestul și a trimis Bibliotecii Județene "I.A. Bassarabescu" Giurgiu un măștișor de suflet, cu bucurie și speranță într-o apropiată normalitate.

Mihaela Drăgănuță



Biblioteca "Vasile Militaru" ***- comuna Vărăști***

Conform documentelor de arhivă ale vremii, în Comuna Vărăști, s-a înființat pentru prima dată o bibliotecă în anul 1903, când Casa Școalelor a hotărât să deschidă 320 de biblioteci populare la nivel național, printre care se număra și cea din Vărăști, înzestrându-le cu un fond de carte de 53 de volume. Biblioteca funcționa în incinta școlii și se deschidea publicului în zilele de sărbătoare, după ieșirea de la biserică.

Întreaga activitate educativă a bibliotecii era susținută de învățători, ei fiind cei care au stimulat gustul pentru lectură și au stârnit curiozitatea cititorilor.

Începând cu anul 1952, a fost înființat și postul de bibliotecar cu normă întreagă care, în anul 1977, a fost desființat, un cadru didactic asigurând împrumutul cărților din fondul de carte al bibliotecii comunale, în urma unei mici indemnizații. De abia în anul 1990 postul a fost reînființat.

Viziune: „O bibliotecă puternică contribuie la dezvoltarea comunității informate și participative”.

Biblioteca „Vasile Militaru” - Vărăști a încercat, pe parcursul anilor, să cultive spiritul de explorare, învățare pe tot parcursul vieții, bucuria de a citi și năzuința de informare și cunoaștere a

cetățenilor de toate vârstele și culturile, căci „cine iubește cărțile nu se va pierde niciodată”

Prezență activă în viața Vărăștiului, Biblioteca „Vasile Militaru” a fost implicată în realizarea unor proiecte culturale ce au dus la schimbarea imaginii bibliotecii, la nivel comunitar, județean și chiar național, și la afirmarea acesteia ca instituție cultural-artistică și științifică.

Drept urmare, Biblioteca „Vasile Militaru” Vărăști obține titlatura de:

- Cea mai bună bibliotecă publică din județul Giurgiu, în anii: 1996, 2003 și 2021,

- Locul I la concursul de cunoștințe literare „Vasile Militaru”(1996),

- Locul I la concursul „Mihai Eminescu acest etern necunoscut” (2000),

- Locul I la concursul de recitare din cadrul Festivalul Național de Poezie „Vasile Militaru” - Ocnele Mari - 2014, 2015, 2016.

De-a lungul anilor, Biblioteca „Vasile Militaru” a fost implicată într-o multitudine de proiecte și evenimente culturale și artistice.

Între anii 2008-2012, biblioteca a fost unul dintre





nodurile Rețelei Electronice a Comunității Locale, din cadrul proiectului național „Economia Bazată pe Cunoaștere”, proiect finanțat de Banca Mondială și Guvernul României. Proiectul a beneficiat, la vremea respectivă, la nivel local de o finanțare de 2 miliarde lei. În 255 de localități din țară, printre care și Vărăștiul, au fost create Rețele Electronice ale Comunității Locale RECL ce aveau ca parteneri Punctul de Acces Public la Informație, primăria, biblioteca, și școlile de pe raza comunei, toate aceste instituții fiind dotate cu calculatoare, imprimante, scannere, aparate foto, mobilier, conectare la internet de bandă largă, beneficiind totodată de asistență și cursuri de formare, platformă online, tabere școlare etc.

Proiectul „Lectura dăunează drav inculturii”, câștigat de Biblioteca „Vasile Militaru” în 2012 prin Programul e-Cultură, a avut ca partener Biblioteca comunală Râul Alb din județul Dâmbovița, cele două

biblioteci beneficiind de laptopuri, imprimante, consumabile, materiale de promovare, cât și finanțare pentru o serie de activități culturale, schimburi de experiență, vizite ale echipei de proiect și grupului țintă în cele două comunități, vizite la Biblioteca Națională, conferințe video, prezentări de carte, instruire în utilizarea multimedia în bibliotecă, constituirea cercului de bibliovoluntari și instruirea acestora în tehnicile de căutare a surselor informaționale tip catalog de bibliotecă, spațiu materiale publicate pe Portalul Europeana etc.

Proiectul „e-Vacanță”

Început ca activitate a Proiectului Economia Bazată pe Cunoaștere, acesta a fost desfășurat an de an, apoi, ca o modalitate de a oferi copiilor o petrecere cât mai plăcută și diversificată pe perioada vacanței. Astfel, pe perioada vacanței, copiii beneficiază de o serie de activități programate, cum ar fi: „Clubul de lectură”, „Clubul de șah”,

„Atelier lucrativ”, „Conectat la cunoaștere”, „Cicloturism”, „Cunoaștere personală”, „Istorie locală”, „Info School”, „Media School”, „Șoaptele Îngerilor”, „Și eu pot fi Actor”.

Proiectul „Împreună pentru o viață mai bună”, implementat în comuna Vărăști de către Asociația Europeană pentru o Viață mai Bună, chiar dacă nu a avut ca partener direct Biblioteca „Vasile Militaru”, ci Primăria Vărăști și Școala Gimnazială nr 1 Vărăști, întrucât biblioteca este în subordinea primăriei, a tratat biblioteca ca parte indirectă din proiect. Astfel, în cadrul bibliotecii, au fost desfășurate o serie de activități, cum ar fi: cursuri de formare, campanii medicale, întâlniri consultative, consiliere juridică, consiliere psihologică, biblioteca vie, cinema, cafeneaua publică, ateliere creative, etc. Prin proiect, spațiul bibliotecii a fost dotat cu centrală electrică, videoproiector, sistem de sonorizare, mobilier, făcându-se, totodată și igienizarea spațiului.



În anii 2014, 2015 și 2016, am fost invitați la "Memorialul Vasile Militaru" de la Ocnele Mari, unde Primăria orașului și Biblioteca "Vasile Militaru" din localitate au ținut să cinstească memoria poetului născut pe plaiuri Vărăștene și decedat în Penitenciarul Ocnele Mari, dar și a altor deținuți politici ce și-au găsit sfârșitul aici. An de an s-a făcut slujbă de pomenire la mormântul lui Vasile Militaru, au fost organizare simpozioane, având ca invitați oameni marcanți (critic literar Tudor Nedelcea, Marian Munteanu, preot Constantin Necula), momentul culminant al evenimentului fiind concursul de recitare de poezie religioasă unde, an de an, copiii comunei Vărăști au câștigat detașat.

De-a lungul anilor, alături de RECL, biblioteca a organizat o serie de conferințe pe diferite teme:

- Virgiliu Gheorghe - „Despre educația copilului în era calculatorului și a

televizorului”-2012

- Pr. Dr. Vasile Gavrilă – „ De ce suntem creștini ortodocși” - 2013

- Pr. Arhim. Mihail Stanciu - „Sfinții închisorilor și noi. Cuvânt către tineri” -2014

„ Este ortodoxia o credință practică?” – 2015

Lansări de carte

- "Monografia Comunei Vărăști" – Fapte și Evenimente. Autori: Aurel Popescu, Adrian Nichita, Cosmin Constantin 2010

- "Din tainele frumosului"

Autor Iusti Oprea 2019

- "În fața provocărilor secularismului" - Nicușor Deciu, 2021

Un eveniment deosebit din viața bibliotecii, în anul 2016, a fost vizita domnului Dragoș Pâslaru, Ministrului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, care a dorit să vadă modul de funcționare a unei Rețele Electronice a Comunității Locale, dar și exemple de bună practică ale acesteia, în vederea creării oportunităților de scriere și implementare de noi proiecte



de acest gen.

Printre activitățile anului 2015, s-a numărat Manifestarea Culturală „Zvon de primăvară”, ce a avut ca organizatori Rețeaua Electronică a Comunității Locale Vărăști, Biblioteca „Vasile Militaru”, Școala Gimnazială nr.1 Vărăști, în colaborare cu: Inspectoratul Școlar Județean Giurgiu, Asociația Culturală ION VINEA, Cenaclul literar „Luceafărul” și Miscarea cultural artistică “Sub Zodia Luceafărului”. Participanții la eveniment au asistat la un recital de muzică și poezie, lansarea volumului „Remember literar-Cenaclul Luceafărul în pagini de presă”, expoziție de carte și fotografică - „Vasile Militaru - martir al poeziei și credinței în Dumnezeu”.

În data de 22-23 ianuarie 2019 Biblioteca județeană “I.A.Bassarabescu” Giurgiu, Primăria și Consiliul Local Vărăști, în colaborare cu Cenaclul literar „Luceafărul” Giurgiu, Biblioteca „Vasile Militaru” Vărăști, Consiliul Local al Seniorilor –Primăria Giurgiu, Societatea culturală “Vasile Militaru” Chișinău, au organizat eveniment cultural Giurgiu - Chișinău- Vărăști dedicat zilei de 24 ianuarie - Unirea în file de istorie și literatură.

Invitate la eveniment au fost personalități ale culturii și vieții literare de peste Prut:

-Veronica Pârlea Conovali, profesor de istorie, scriitoare Membră a Uniunii Scriitorilor





de Limbă Română Chișinău și Uniunii Ziariștilor din România.

-Maria Șalaru, bibliotecară, președintă Societatea culturală „Vasile Militaru” Chișinău, R. Moldova.

O altă activitate cu parteneri externi dar nu pe teme culturale de data aceasta ci pe teme agricole, desfășurată în bibliotecă, a fost GLAC Giurgiu - Ruse, Vărăști 27 aprilie 2017.



Grupul vocal „Soaptele Îngerilor”, a susținut primul său spectacol tradițional de colinde în anul 2012. Și cum nimic nu este întâmplător, denumirea grupului este legată de opera poetului nostru local, Vasile Militaru, care are un volum de versuri intitulat „Șoaptele Îngerilor”.

An de an, cei mai talentați copii ai comunității au evoluat în diferite manifestări artistice și culturale, încântând auditoriul și aducând un plus de valoare oricărei activități la care au participat, astăzi, grupul ajungând să susțină adevărate concerte atât pe plan local cât și în alte locații.

Iată câteva din activitățile Bibliotecii „Vasile Militaru” în colaborare cu RECL Vărăști și ale Grupului vocal „Șoaptele Îngerilor”, coordonat de bibliotecă:

Concert tradițional de colinde;

„Mamă iubitoare, vreau să-ți mulțumesc!”;

„Învățați-vă copiii să iubească România”;



„La noi, la câmpie,
îmbrăcați în IE”;

„Iată suntem gata, gata de
concert!”;

„Vin colindătorii cum
veneau odată”

„Ce-aș putea să-ți dăruiesc!”
„MultiCultFest” Vărăști-
Găujani

„Ne-aducem poetul acasă”
„Ne-a fost, ne este și ne va fi
dor de Eminescu”

„Dragobete, sărbătoarea
iubirii la români”

„Povești online”
„Noi facem povești”-
parteneriat cu asociația „De
basm”

„Șoaptele Îngerilor” în
concert la „Ziua Agriculturii
Giurgiuvene”

„M-am născut într-un
bordei”

Cea mai intensă activitate a
bibliotecii rămâne însă
promovarea operei și
personalității poetului născut în
comuna Vărăști. Astfel, la data
de 8 iulie 1996, biblioteca a



preluat numele poetului și
publicistului Vasile Militaru, cel
mai de seamă fiu al acestor
meleaguri pe care le-a cântat ca
nimeni altul în poezii ca:
„Povestea mea”, „Mama”,
„Icoană scumpă”. etc.

Promovarea se face atât la
nivel local, dar și online, prin
intermediul contului de
Facebook:

<https://www.facebook.com/VasileMilitaru>

Tot în acest sens, am înființat

și un Cenaclu literar, intitulat
„Divina Zidire”.

Biblioteca „Vasile Militaru”,
importantă instituție a
comunității vărăștene, rămâne
adepta valorilor educaționale și
culturale, aducându-și aportul
la dezvoltarea comunității
vărăștene și, sperăm noi, prin
cei care ne trec pragul să putem
avea o mică influență și la nivel
național.

Maria și Cosmin Constantin



●Remember

Chipul de neuitat al unui om adevărat:

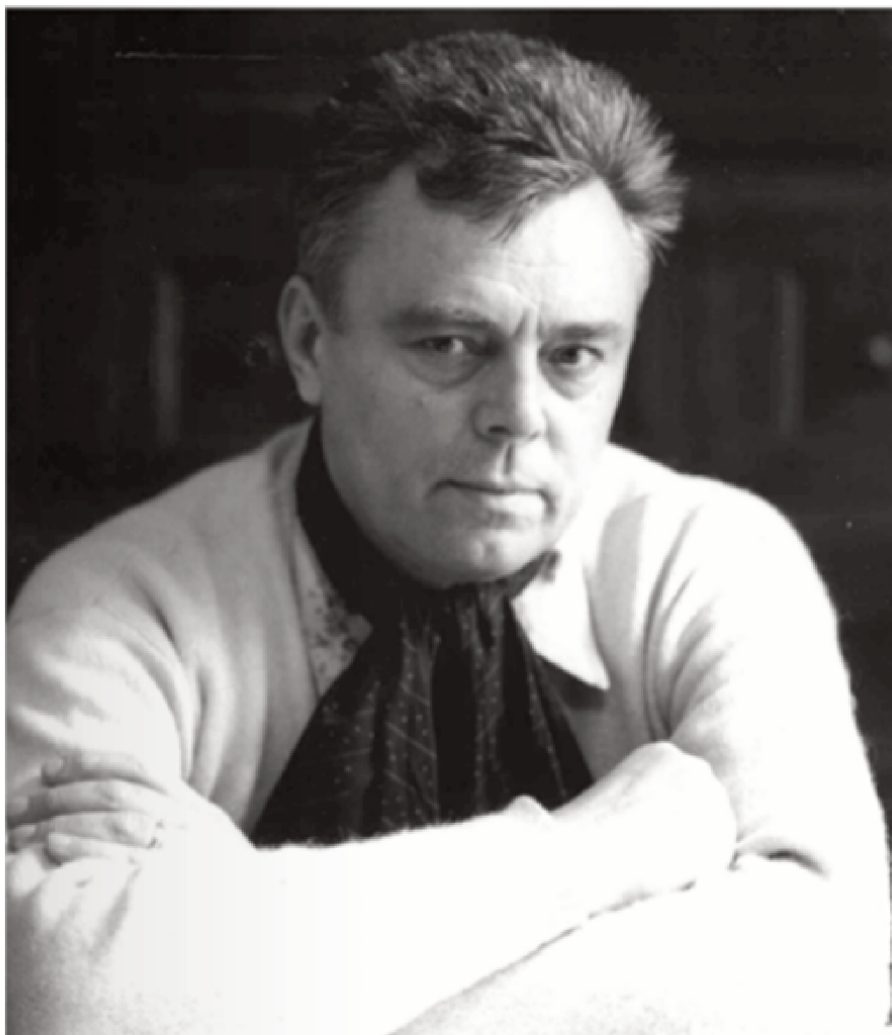
PETRE GHELMEZ

Orice localitate își are istoria ei, are o vechime, o întindere în timp și spațiu, are personalitățile ei, are OAMENI, LOCURI, FAPTE cu care se poate mândri. Istoria locală este o necesitate, este cea de lângă noi, din imediata vecinătate, este cea căreia îi aparținem, cea care așteaptă să fie descoperită și valorificată. Giurgiu, atât ca oraș cât și ca județ, se mândrește cu personalitățile răsărite din mijlocul său.

În acest an s-au împlinit 90 de ani de la nașterea scriitorului, poetului și publicistului giurgiuvean PETRE GHELMEZ, care a dedicat copiilor o mare parte din creația sa literară.

Petre Ghelmez s-a născut la 2 martie 1932, în localitatea Gogoșari, județul Vlașca, astăzi județul Giurgiu. Urmează școala primară în comuna natală, apoi liceul teoretic "Ion Măiorescu" din Giurgiu, urmat de cursurile în cadrul Institutului Pedagogic din București, secțiune română-istorie și apoi Facultatea de Filologie a Universității București, fiind licențiat în 1959.

După terminarea studiilor, devine, pe rând, redactor la ziarul "Scânteia tineretului", redactor-șef adjunct la



revistele pentru copii "Luminița", "Arici Pogonici", "Cutezătorii", apoi director la Editura Albatros (1970-1974), redactor-șef al revistei "Tribuna României" (1974-1990) și director al revistei pentru copii "Ariel" (1993-1995).

Debutul în presa literară a avut loc în iunie 1955, cu poezia "Despărțire de sat", în revista "Tânărul scriitor", iar debutul editorial, în 1967, cu

volumul de versuri "Germinații", în colecția Luceafărul, Editura pentru Literatură. A colaborat la revistele "Tânărul scriitor", "Luceafărul", "România literară", "Viața românească", "Steaua", "Tomis", "Tribuna României", "Ariel", precum și la radio și televiziune.

Pentru volumul "Sonetele", apărut la Editura Cartea Românească în 1974, i-a fost decernat Premiul

"Mihai Eminescu" al Academiei Române, în 1976, iar la ediția jubiliară a Jocurilor Latinității, Franța, 1978, i s-a acordat premiul al II-lea, pentru poemul "Laudă Limbii Române".

La 9 martie 2001, Petre Ghelmez, cel care a cântat atât de frumos bobul de grâu, a părăsit acest „veac atomic, grăbit și nervos” și s-a dus să se odihnească, acolo, Sus, pe deal, la Gogoșari, între țărani lui.

Pe crucea ce străjuie mormântul poetului se pot citi următoarele cuvinte: „Poate astăzi, poate mâine/îi voi fi spicului pâine”.

În memoria poetului, în satul natal, Gogoșari, găsim Casa memorială "Petre Ghelmez" și biblioteca care îi poartă cu mândrie numele, în municipiul Giurgiu există o stradă care se numește "Petre Ghelmez", iar în București din anul 2004 Școala nr. 58 a început să poarte numele poetului.

Biblioteca Județeană "I.A. Bassarabescu" Giurgiu organizează începând cu anul 2002 Concursul Național de creație literară "Petre Ghelmez", omagiu adus poetului vlăscean Petre Ghelmez, pentru a stimula creația literară în rândul copiilor de vârstă școlară.

"Poeziile și povestirile lui Petre Ghelmez, neprețuite comori de artă literară, dar mai ales sufletești, vă vor purta agale spre tainica și fascinanta lume a copilăriei,



Ileana și Petre Ghelmez, acasă, așteptând oaspeți (1985)

deopotrivă spre adâncul ființei voastre, unde sufletul său a vibrat și continuă să dăinuie ca un semn de prevestire întru statornicie și iubire. Bucurați-vă și hrăniți-vă spiritul de la izvoarele pline de viață și înțelepciune ale unuia dintre cei mai înzestrați scriitori ce i-a dat literatura română - neuitatul Petre Ghelmez. "

Cornel Armeanu

"Dacă ar semăna - la chip, la trup, la minte, la suflet - cu Petre Ghelmez, oamenii ar fi îndreptățiți să se laude că reprezintă marea reușită a

Creației.

În vremuri urâte, foarte urâte, a fost un om frumos la chip, la trup, la suflet."

Felicia Antip - ziaristă

"Petre Ghelmez și-a iubit pătimaș țara și neamul, și-a respectat aproapele și a constituit pentru mulți o pildă."

Ion Dodu Bălan - scriitor

"Poet de mare sensibilitate, de o frumusețe stranie, cu o voce caldă care bătea la porțile inimii, acest poet al câmpiei eterne a lăsat urmele



Lângă masa de lucru a lui TUDOR ARGHEZI, Mărtișor, toamna, 1981

vieții sale într-o operă asupra căreia ne aplecăm cu sfială, descifrându-i tainele, zvâcnirile inimii, metaforele care ascund în ele Dorul de cel care a zămislit cu puterea-i dumnezeiască, lumea eternă.”

Bucur Chiriac - scriitor

”Serios și echilibrat, Petre Ghelmez nu voia să epateze prin nimic, deși era de fiecare dată remarcat prin eleganța și atenția pe care o acorda oricui, indiferent unde s-ar fi aflat. Nu avea nici orgoliul creatorului de literatură, deși își cunoștea valoarea.”

Aurel Ciulei - istoric literar

”Neuitatul nostru prieten aducea pretutindeni cu sine, izvorâtă din adâncurile satului natal, o delicatețe și o urbanitate aristocratică, foarte greu de găsit în lumea noastră de acum. De aceea, poate, imaginea lui, radiind de nobilă generozitate, se păstrează atât de vie pe retina amintirii noastre.”

Zoe Dumitrescu-Bușulenga - scriitoare

”Bărbatul frumos, înalt și voinic, cu ochi sclipitori, aducea cu el, oriunde își făcea apariția, o undă de lumină, căldură, încredere, dar nu numai prin fizicul său ci, mai ales, prin ceea ce îl însuflețea, prin receptivitatea excepțională față de orice licărire a frumosului, prin forța cuvântului care radia bucurie sinceră.”

Nestor Ignat - scriitor



De la stânga la dreapta: Nicolae Dragoș, Petre Ghelmez, Nestor Ignat ș. a. la Librăria Sadoveanu; lansarea cărții de poeme *Între noi – timpul* de Adela Popescu



*PETRE GHELMEZ, Casa părintescă de la Gogoșari, cu prispa copilăriei, stropită de soare.
Fotografie de ing. dr. Petre Mimiș, martie 1999*

"Era înalt, subțire, frumos și neconținut alunecat în bucurii. Nu l-am întâlnit niciodată supărat, lucru ce mi se pare, azi, de-a dreptul uimitor. Era parcă atins de geniul fericirii, pregătit la orice pas să se piardă în inima visului."

Fănuș Neagu - scriitor

"Petre Ghelmez a trecut prin viață ca un român semănător de bine și de frumos. Din ce a fost, putem reține o sămânță de gând: pe unde treci, seamănă măcar un fir de iarbă, el va încolți iar și iar..."

Lucia Olteanu - scriitoare

"A iubit viața, a trăit în simetrie, precum toți moralistii literaturii noastre; a fost un tulburător altruist, mult bine făcând tuturor, celor din lumea frumosului liber, parcă nemaivând timp să păcătuiască."

Doru Popovici - compozitor și scriitor

"Suflet de aur, limpede și transparent ca și cristalul, viguros ca și granitul, pregnantă personalitate, Petre Ghelmez a fost și rămâne o luminoasă amintire și o rază spirituală ce continuă să împrăștie întunecimile și ceața."

Virgiliu Radulian - prof univ. dr.

"M-a cucerit Poetul, m-a cucerit Artistul cuvântului, dar și al paginii frumos încrustate de litere, m-a cucerit Omul."

Era un bărbat în toată puterea cuvântului, un bărbat al câmpiei române, numai privindu-l pe Zaharia Stancu am mai avut sentimentul că mă aflu în fața lui ca în fața unui stejar!"

Dinu Săraru - scriitor

"Acum Petre Ghelmez este Amintire, dar și Binecuvântare de a nu fi trecut oricum prin viață."

Domnica Ana Filimon-Stoicescu - membră a Uniunii Scriitorilor.

Cristina Nedelcu

"Noi facem povești"

„Noi facem povești”, un proiect de promovare a cărții, a scriitorilor contemporani de literatură pentru copii din România și de educație culturală, finanțat de către Asociația Fondului Cultural Național (AFCN), s-a derulat în parteneriat cu "De Basm" - Asociația scriitorilor pentru copii și adolescenți. Atelierele de lectură din cadrul acestui proiect s-au desfășurat în parteneriat și cu România EduCab - o platformă națională, inter-instituțională, inter-disciplinară, ce are drept scop creșterea capacității bibliotecilor publice de a răspunde nevoilor locale, cu bibliotecile județene din Argeș (Biblioteca „Dinicu Golescu”), Dâmbovița (Biblioteca „Ion Heliade Rădulescu”), Giurgiu (Biblioteca „I.A. Bassarabescu”), Gorj (Biblioteca „Christian Tell”), Tulcea (Biblioteca „Panait Cerna”) și Vâlcea (Biblioteca „Antim Ivireanul”). Pentru județul Giurgiu au fost selectate bibliotecile comunale din Buturugeni, bibliotecar Valerica Micu, Florești-Stoenești, bibliotecar Silvia Crăciun și Vărăști, bibliotecar Maria Constantin, și alese gazde ale comunităților locale de mici

**NOI
FACEM
POVEȘTI**

**18 ateliere
de lectură**

**18 scriitori
pentru copii**

**18 biblioteci
comunale din județele
Argeș
Dâmbovița
Gorj
Giurgiu
Tulcea
Vâlcea**

debasm.ro



cititori în întâlnirile online, pe platforma ZOOM, în perioada 30 septembrie-13 octombrie 2021, cu scriitoarele: Cristina Beatrice Preda, Laura Pamfiloiu și Luciana Grosu.

În perioada 19-27 octombrie 2021, Asociația "De Basm" a organizat șase

dezbateri, la care au luat parte reprezentanți ai bibliotecilor județene partenere.

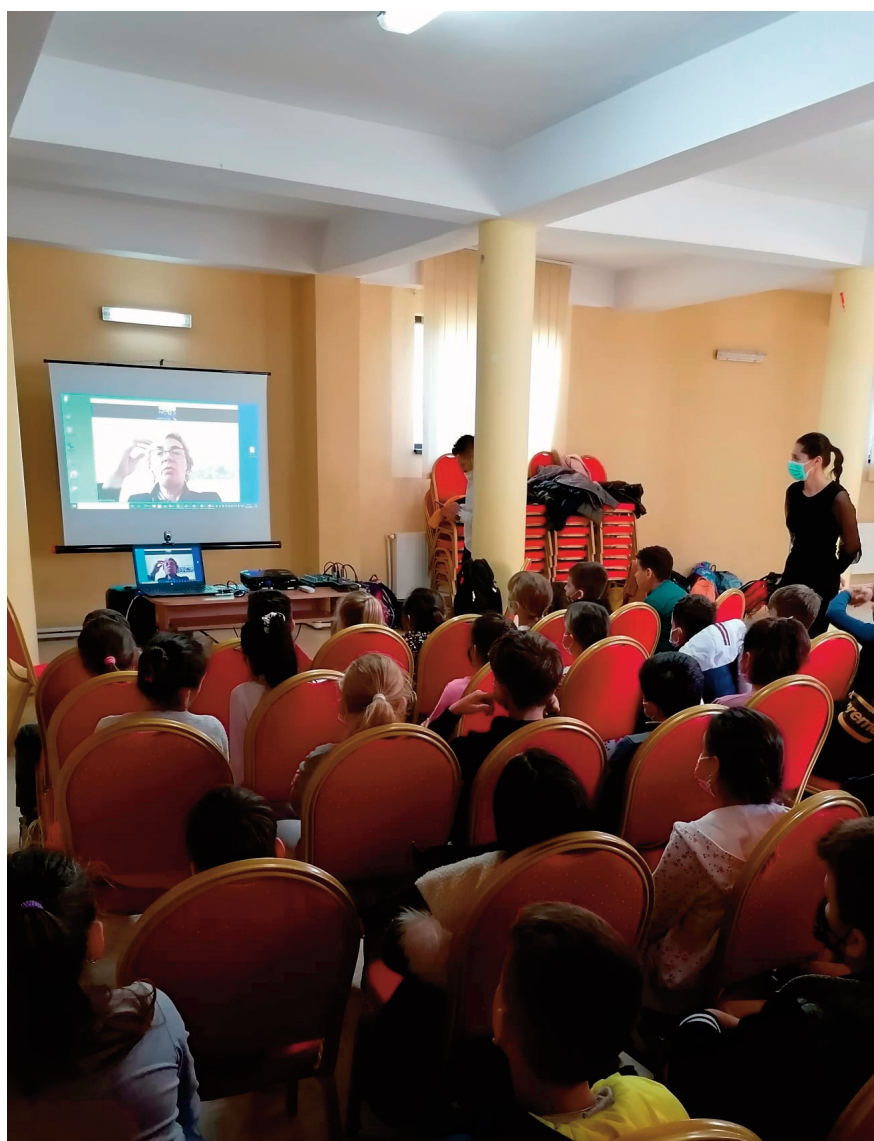
Este vorba despre șase dialoguri ample, transmise live pe pagina de Facebook a Asociației "De Basm" și pe paginile bibliotecilor



partenerie, în cadrul căreia au fost aduse în discuție probleme la zi din viața bibliotecilor autohtone: situația achizițiilor și fondului de carte pentru copii, modalitățile prin care biblioteca poate deveni un loc atractiv pentru copii și tineri, prezența scriitorilor în biblioteci, proiecte de succes de promovare a literaturii pentru copii, modele de urmat, precum și investigarea unor posibile proiecte viitoare, realizate în parteneriat.

La dezbateră organizată în colaborare cu Biblioteca Județeană "I.A. Bassarabescu" Giurgiu, desfășurată pe 27 octombrie 2021, au participat: Otilia Pătruț, șef serviciu Biblioteca Județeană Giurgiu, alături de scriitoarele Andreea Iatagan, Cristina Andone, Luminița Corneanu și Claudia Șerbănuță (Fundația Progress).

Otilia Pătruț





”Prietenie... pe o... sfoară... virtuală”

În anul 2021, Biblioteca Județeană „I. A. Bassarabescu” Giurgiu s-a alăturat activităților derulate în cadrul Parteneriatului Educațional Internațional „Prietenie... pe o... sfoară... virtuală”, inițiat de Centrul de Excelență pentru Copii și Tineret al Bibliotecii Județene „George Barițiu” Brașov. Aflat la cea de-a noua ediție, acțiunile parteneriatului sunt dedicate promovării literaturii pentru copii și stimulării interesului pentru lectură al celor mici. La tema propusă în cadrul acestei ediții, dedicate celebrării operei lui Petre Ispirescu, s-au alăturat elevi din șase instituții de învățământ din





comunele județului Giurgiu: Școala Profesională Clejani, Școala Gimnazială Nr. 1 Ghimpați, Liceul „Udriște Năsturel” Hotarele, Școala Gimnazială Nr. 1 Letca Nouă, Școala Gimnazială Nr. 1 Oinacu, Școala Gimnazială „Constantin Stăncescu” Râsuceni.

Numele parteneriatului,

„Prietenie ... pe o ... sfoară”, a fost inspirat de activitatea practică ce însoțește atelierelor de lectură. Fiecare copil participant la program realizează un desen inspirat de cartea prezentată.

La sfârșitul perioadei de desfășurare, partenerii fac schimb de desene, pe care le expun la sediul bibliotecilor

lor, pe o sfoară. Dată fiind situația impusă de pandemia de Covid 19, la ediția din anul 2021, nu s-a realizat schimbul de desene, fiecare instituție implicată expunând propriile lucrări.

De-a lungul celor nouă ediții, acest parteneriat a reușit să coaguleze în jurul său peste 200 de instituții culturale, în mare parte biblioteci publice și școlare din România și Republica Moldova, stimulând interesul pentru carte și lectură al unui număr de peste 100.000 de copii.

La nivelul județului Giurgiu, proiectul a fost coordonat de Otilia Pătruț, șef serviciu și Cristina Mirea, bibliotecar.

Otilia Pătruț





Biblioteca Județeană, o aprinde
obligatorie pentru onțdne
libertate cultura și conțce
faii

Gânduri transmise de președintele Consiliului Județean Giurgiu, Dumitru Beianu, în cartea de Onoare a Bibliotecii Județene "I.A. Bassarabescu" Giurgiu cu ocazia lansării volumului cu nr. 94 din Colecția "Biblioteca giurgiuveană" "Narcis Coman - prin viață, fără mânuși" autor Gelu Brebenel